

РЕШЕНИЕ

№ 8212

гр. София, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 30.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **4003** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 220 от Закон за митниците (ЗМ).

Съдебното производство по делото е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 220 от Закон за митниците (ЗМ).
Образувано по жалба от „LEHMANN & TROOST“ B.V. – X./ „ЛЕМАНН ЕНД ТРООСТ“ Б.В., с адрес на управление Transportweg 33, 2742RH Waddinhween с VAT №NL004314682B01, с данъчен номер в България BG3077072496, NL004314682B01, представлявано от Лейнърд ван ден Бос, чрез упълномощен адвокат Г., със съдебен адрес [населено място], [улица], № 75, ет.2, ап.2, срещу Решение № РТД 3000-732/24.03.2021г./32-966443, издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница П.“ (с предишно наименование Териториална дирекция Тракийска) при Агенция „Митници“, като се иска неговата отмяна. С решението е постановен отказ да се освободи депозита за вноса на стока № 1 - пресни домати, оформени с Митническа декларация с МРН №209BG003010014884R1/07.04.2020г. и депозитът е задържан за плащане на вносно мито, преизчислено на базата на постановени с решението корекции на стойността на процесната стока.

Жалбоподателят оспорва решението като незаконосъобразно поради допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - процедурата по доказването на декларираната митническа стойност по реда на чл.75 от Делегиран регламент (ЕС)

2017/891 на Комисията, както и постановено в противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона.

По указанията на митническите органи дружеството представило фактури за покупка и транспорт на процесната стока, международна товарителница, фактури за продажбата на стоките на първо търговско ниво, стокови разписки и потвърждение от крайния клиент за доставените количества, справка-калкулация за формирането на продажната цена, извлечения от счетоводни сметки за осъществения внос и извършените продажби, дневници за покупки и дневници за продажбите, доказателства за извършени плащания.

Счита, че доказателствата потвърждавали декларираната при вноса договорна стойност и условията по чл.70, пар.3 от Митническия кодекс на Съюза (МКС). Изводите в оспореното решение, основани на данните за продажбата на стоката на загуба, не съответствали на предвидено изискване в чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, нито един от представените документи не бил оспорен, нито приет за неистински и/или подправен.

В писмената защита от 07.11.2023г. адв. Г. претендира основателност на жалбата и на основание даденото тълкуване на норми по правото на ЕС с Решение от 21.09.2023г. по преюдициално дело C-770/21г., конкретно т.44, т.45, т.82 и т.85 от мотивите на решението – акцентира по специално, че не можело да се изисква да представи писмен договор, обвързващ износителя, нямало пречка вносителят да представи какъвто и да е еквивалент на писмения договор документ, с който може да установи релевантните елементи на договорното отношение, дори и при продажба на загуба, вносителят разполагал с възможността да докаже достоверността на декларираната договорна стойност. Счита, че по т.3 от диспозитива на решението на СЕС били определени 3 условия, при които митническите органи можели да отхвърлят декларираната договорна стойност. Счита, че в случая са представени напълно убедителни документи, позовава се на заключението на вещото лице за достоверността на декларираната договорна стойност, въз основа на заключението счита, че представените доказателства доказвали митническата стойност. Липсата на печалба при последващата реализация на стоките след вноса им не е и не можело да бъде критерий за отхвърляне на декларираната договорна стойност. Счита, че когато всички налични документи по списъка по чл.75, пар.5, ал.4 от Регламент 2017/891 по непротиворечив и недвусмислен начин потвърждавали, че цените, посочени в чл.70 от Митническия кодекс на Съюза са определени правилно, не можело да изисква да представи писмен договор, обвързващ износителя, нямало пречка вносителят да представи какъвто и да е друг еквивалент на писмения договор – документ, с който можело да се установят релевантните елементи на договорното отношение. Счита, че в случая са представени еквивалентни на писмения договор документи, а именно фактура, кореспондираща с доказателствата за плащане, позовава се на съдебна практика на ВКС относно преценката на фактурата като доказателство за договорното правоотношение, която е цитирана от съда в Определението от 23.11.2020г., по адм.д.11614/2020г., по което е отправено преюдициално запитване и образувано преюдициално дело C-770/2020 на Съда на ЕС, по което е постановено и Решението от 21.09.2023г., т.е. цитираната от адв. Г. национална съдебна практика е била известна на Съда на ЕС при даденото тълкуване на относимите разпоредби.

Единственият аргумент на митническите органи съставлявало обстоятелството, че стоката е продадена на загуба, което счита ваза неотнормимо, като се позовава на приетото в мотивите на решението на СЕС по т. 82 Адв. Г. счита, че приетото по т.3 от диспозитива на решението на СЕС , не било налично последното от трите условия - представянето на всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност. Твърди, че са представени абсолютно всички налични доказателства, описани в чл.75, пар.5, алинея 4 от делегиран регламент 2017/891.

Позовава се на понятието за партида по чл. 73 от Делегиран регламент 2017/891 – „стоките, представени с декларация за допускане за свободно обращение .. от един и същи произход, които попадат в един единствен код“.

В писмената защита от 07.11.2023г. адв. Г. претендира основателност на жалбата и на основание даденото тълкуване на норми по правото на ЕС с Решение от 21.09.2023г. по преюдициално дело C-770/21г., конкретно т.44, т.45, т.82 и т.85 от мотивите на решението – акцентира по специално, че не можело да се изисква да представи писмен договор, обвързващ износителя, нямало пречка вносителят да представи какъвто и да е еквивалент на писмения договор документ, с който може да установи релевантните елементи на договорното отношение, дори и при продажба на загуба, вносителят разполагал с възможността да докаже достоверността на декларираната договорна стойност. Счита, че по т.3 от диспозитива на решението на СЕС били определени 3 условия, при които митническите органи можели да отхвърлят декларираната договорна стойност. Счита, че в случая са представени напълно убедителни документи, позовава се на заключението на вещото лице за достоверността на декларираната договорна стойност, въз основа на заключението счита, че представените доказателства доказвали митническата стойност. Липсата на печалба при последващата реализация на стоките след вноса им не е и не можело да бъде критерий за отхвърляне на декларираната договорна стойност. Счита, че когато всички налични документи по списъка по чл.75, пар.5, ал.4 от Регламент 2017/891 по непротиворечив и недвусмислен начин потвърждавали, че цените, посочени в чл.70 от Митническият кодекс на Съюза са определени правилно, не можело да изисква да представи писмен договор, обвързващ износителя, нямало пречка вносителят да представи какъвто и да е друг еквивалент на писмения договор – документ, с който можело да се установят релевантните елементи на договорното отношение. Счита, че в случая са представени еквивалентни на писмения договор документи, а именно фактура, кореспондираща с доказателствата за плащане, позовава се на съдебна практика на ВКС относно преценката на фактурата като доказателство за договорното правоотношение, която е цитирана от съда в Определението от 23.11.2020г., по адм.д.11614/2020г., по което е отправено преюдициално запитване и образувано преюдициално дело C-770/2020 на Съда на ЕС, по което е постановено и Решението от 21.09.2023г., т.е. цитираната от адв. Г. национална съдебна практика е била известна на Съда на ЕС при даденото тълкуване на относимите разпоредби.

Единственият аргумент на митническите органи съставлявало обстоятелството, че стоката е продадена на загуба, което счита ваза неотнормимо, като се позовава на приетото в мотивите на решението на СЕС по т. 82 Адв. Г. счита, че приетото по т.3 от диспозитива на решението на СЕС , не било налично последното от трите условия

- представянето на всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност. Твърди, че са представени абсолютно всички налични доказателства, описани в чл.75, пар.5, алинея 4 от делегиран регламент 2017/891.

Позовава се на понятието за партида по чл. 73 от Делегиран регламент 2017/891 – „стоките, представени с декларация за допускане за свободно обращение .. от един и същи произход, които попадат в един единствен код“. В този смисъл, изводите за наличие или липса на печалба следва да се базират на данните общо и за двете части от процесната стока, а именно: - първа част, това са домати с тегло 5400 кг. нето, продадени по цена от 200 евро/100 кг., за които митницата приема, че са представени необходимите доказателства за възстановяване на внесен депозит, както и - втората част от партидата, а именно домати с общо тегло 8640, част от които (4800 кг.) са продадени по цена от 131 евро / 100 кг., а друга част (3840 кг.) са продадени по цена от 125 евро / 100 кг. В тази връзка, печалбата, реализирана от продажбата на първата част от партидата компенсирала изцяло отрицателния финансов резултат от реализацията на втората част от партидата, като безспорно дружеството реализира печалба от продажбата на общото количество внесена партида домати в общ размер на 2567,88 евро. Позовава се на изчисленията са направени по данните, съдържащи се на стр. 3, последен абзац и на стр. 4, абзац 1, както и на бележки под линия т. 6 от процесното решение, като:

за първата част от партидата (домати с нето тегло 5400 кг.), при печалба от 62,39 евро/100 кг. (продажна цена от 200,00 евро/100 кг. - разходи за придобиване от общо 137,61 евро/100 кг. = 17,51 евро/100 кг.), общата печалба за тази част от партидата е 3369,06 евро (62,39 x 5400 /100), докато

за втората част от партидата, загубите са следните: - за домати с тегло 4800 кг., при загуба от - 6,61 евро/100 кг. (продажна цена от 131 евро/100 кг. - разходи за придобиване от 137,61 евро/100 кг. = -6,61 евро/100 кг.), общата загуба за тази част от партидата е - 317,28 евро (-6,61 x 4800 /100); - за домати с тегло 3840 кг., при загуба от

- 12,61 евро/100 кг. (продажна цена от 125 евро/100 кг. -разходи за придобиване от 137,61 евро/100 кг. = -12,61 евро/100 кг.), общата загуба за тази част от партидата е - 484,22 евро (-12,61 x 3840 /100);

което безспорно означавало, че цялата внесена партида домати е продадена на печалба от 2567,56 евро (3369,06 - 317,28 - 484,22). Митническите органи неправилно анализирани отделно двете части на партидата, без да отчетат, че в случая се касаело за една единствена партида стоки. Счита, че в случая били представени всички налични доказателства, в чл.75, пар.5,ал.4 от Делегиран регламент 2017 /891, в това число еквивалентни на писмения договор документи, които установявали условията по договорното правоотношение и цената на доставяните от Турция стоки., а именно: фактура, за плащания, счетоводни записи на дружеството вносител, както и справки декларации по ЗДДС, подадени в НАП, декларации за осъществяните вътреобщностни доставки за процесния период. Позовава се на решение на ВАС с доводи в изложения от адвоката смисъл от 2021г. преди постановяване на решението на съда по преюдициалното запитване по дело С-770/21.

Претендира присъждането на направените по делото разноски в полза на дружеството-жалбоподател.

ОТВЕТНИКЪТ – Териториална дирекция "Митница П." (с предишно наименование

Териториална дирекция "Тракийска") при Агенция Митници, чрез юрк.С. и юрк. Д., оспори жалбата изцяло, претендира законосъобразност на решение на всички основания. В подробна писмена защита излага правни и фактически съображения. Позовава се на конкретни норми по правото на ЕС, приложими към определянето на митническата стойност по процесния внос: съображение 147 от преамбюла и чл.181, параграф 1 от Регламент (ЕС) №1308/2013; Регламент (ЕС) №2018/1602 на Комисията; съображение 31, чл.73, буква а) и чл.75 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/891; Регламент (ЕС) №952/2013 - Митнически кодекс на Съюза (МКС), конкретно членове чл.1, чл.69, чл.70, чл.71, чл.74; Регламент за изпълнение (ЕС) №2015/2447 – член 132 и член 148. Излага доводи, че за проверката на достоверността на декларираната договорна цена митническите органи взели предвид обстоятелства, свързани със стоката и които биха могли да обосноват по-високата цена, но вносителят не е заявил данни за екстра качество или био-продукт на стоката. Позовава се на обстоятелствата за взаимоотношенията между търговските партньори - вносителят и купувачът на първо търговско ниво, за пазара на процесната стока. Нямамо логично обяснение защо добре познати търговци договарят големи количества стоки, но не могат да договорят по-ниски цени. Освен при извънредни обстоятелства, пазарната логика изисквала търговецът да продава стоката на цена, по-висока от цената на закупуването ѝ, при нормални условия сделките се сключвали с цел печалба. На основание чл.132 от Регламент за изпълнение(ЕС) 2015/2447 митническите органи можели да приемат намаляването на договорната цена само поради дефект на стоката, който е съществувал преди допускането ѝ до свободно обращение, но не е бил взет предвид при сключване на договора за покупко-продажба. Позовава се на Решение на Съда от 12 октомври 2017 г. по дело X BV, С- 661/15, EU:C:2017:753, т.23.

Правният спор се свеждал до определянето на митническата стойност, върху която се изчисляват дължимите вносни мита и ДДС. Счита за приложимо специалното законодателство - Делегиран регламент № 2017/891, който урежда само правилата в сектор плодове и зеленчуци, и имал предимство пред общото законодателство - МКС, а последното се прилагало без да се засяга законодателството в други области - чл.1 от кодекса. Дружеството претендирало приложимост на метода по чл.74, параграф 2, буква в) от МКС за определяне на митническата стойност по конкретния внос, който счита за неприложим.

Понятието за "партида" по чл.73, буква а) от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 изключвало анализ на факти за вносни операции за по-дълъг период, в това число на месечна или годишна база. Поради това счита за неотнормирани данните за продажбата на стоки от същия вид за какъвто и да е период от време. За този извод се позовава и на чл. 148, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 - на предвиденото, че обезпечението е еднократно и покрива една единствена операция.

В ход по същество юрк. Д. иска от съда да отхвърли жалбата като неоснователна. В подкрепа на правилността на действията на митническите органи по идентичен казус и страни се позова на решението на ВАС по дело 2421/2023г., издадено след решението на Съда на ЕС по преюдициално дело С-770/21, и по което дело жалбата на дружеството срещу решението на митническия орган е отхвърлена. В подробна писмена защита развива допълнителни доводи, основани на Решение от 2109.20213г.- по преюдициалното дело С-770/21 на Съда на ЕС. Излага доводи, че Обичайният риск, свързан с бързо развалящи се стоки се характеризирал с несигурност, както на

покупката от трета страна – Турция, така и при продажбата на стоки в ЕЕС. В случая „LEHMANN & TROOST” купувал скъпо и продавал на по-ниска цена, което обосновано формирало у митническите органи съмнение в декларираните факти, тези съмнения можело да бъдат осветлени само ако фирмата представи нужните доказателства, а не като отказва да ги представи. В този дух са и разсъжденията по т.30 от заключението на генералния адвокат по дело С1379/00, където той обръщал внимание, че ако деклараторът не посочи съществуването на специфични договорености между страните, не представи доказателства и не даде логични обяснения за тях „няма как митническите органи да открият съществуването им, тъй като имаме право да очакваме прозорливост от митническите служители, но не можем да изискваме да имат гадателски способности“. Изтъква случаите, в които митническите органи имали право да намаляват митническата стойност, но в случая след проверка на границата бил издаден сертификат за първо качество на стоката, т.е. не е налице влошаване на качеството като основание за намаляване на цената. Декларираното в вносната митническа декларация че ще прилага метода на договорната стойност по реда на чл.70 МКС, но същевременно искал да бъде приложен дедуктивният метод по чл.74, пар.2 , буква в(МКС, счита в противоречие с митническото законодателство., тъй като не било възможно вносителят да избира точно кой метод да приложи, методите се прилагали в точна последователност – от основен към вторични методи, също не било възможно смесено прилагане на методи, методът за определяне на митническата стойност можело да бъде само един единствен; не било възможно към момента на вноса вносителят да ползва един метод, а когато е необходимо да се доказва декларираната митническа стойност, да прилага правилата на други методи. Счита, че в случая вторичен метод не е приложим, позовава се на т. 61 от мотивите на решението по дело С-770/21 на СЕС – чл.75, пар.5 от Делегиран регламент 2017/891 изисквал правилното определяне на цените , посочени в чл.70 от Митническия кодекс на Съюза да бъде потвърдено в зависимост от условията за освобождаване на партидата, съгласно определението за това понятие в чл.73, буква а) от Делегирания регламент, а не с оглед на продажбите на митническата територия на Съюза за стоки, които не са част от посочената партида. Счита, че в случая вносителят е продал партидата на цена, която е по-ниска от декларираната митническа стойност, позовава се на т. 80-87 от мотивите на решението на СЕС.

Отбелязва, че вещото лице в заключението си при изчисляване на договорната стойност не било съобразило правилото на чл.71 от МКС

какви суми се прибавят – в случая разходите за транспорт до мястото на въвеждане на митническата територия на Съюза. Претендира, че предвидената процедура е спазена, правото на защита не е накърнено в хода на производството, решението съдържа приложимото законодателство и логически връзки между фактите и приложимите правни норми. В мотивите на оспореното решение в хронология са изложени установените факти, посочени са конкретни доказателства, въз основа на които са направени заключителните изводи. Претендира законосъобразност на оспореното решение на всички основания по чл.146 АПК.

Позовава се на съдебна практика на ВАС във връзка с цитираното решение по преюдициалното дело, Решение № 10232/26.10.2023г. на ВАС, постановено по АХД № 2421/2023г., Решение № 10848/09.11.2023г. на ВАС, постановено по АХД № 1852/2023г. и Решение № 11651/28.11.2023г., постановено по АХД № 1975/2022г. на ВАС. Излага идентични мотиви: не е представено удовлетворяващо доказателство за декларираната договорна стойност; декларираната договорна стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната вносна стойност на Европейската комисия,внесената партида била продадена на загуба, вносителят бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната стока била освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност; вносителят представил фактури за покупката и продажбата на внесените домати; безспорно износителят не е представил писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената стока. Липсват каквито и да са документи, подписани от износителя.

Ответникът иска от съда да отхвърли жалбата, претендира присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, допълнителни доказателства по искане на жалбоподателя - заключение на вещо лице, както и по отправеното с определение на съда от 23.11.2021г. преписката пред Съда на ЕС и постановеното Решение на Съда от 21.09.2023г. по преюдициално дело C-770/21г.

Административен съд София-град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните ведно с даденото задължително тълкуване на норми по правото на ЕС с

Решение на Съда от 21.09.2023г. по преюдициално дело C-770/21г., извърши дължимата служебна проверка на оспореното решение на митническия орган на всички основания по чл.146 вр. чл.168, ал.1 АПК, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на оспорването:

Процесното решение, на основание чл.220 от Закона за митниците, подлежи на оспорване пред административния съд по реда на АПК, който ред и срок за оспорване - 14 дневен от съобщаването му, изрично е указан. Оспореното по делото решение е връчено на дата 31.03.2021г., а жалбата до съда е подадена на дата 14.04.2021г. Предвид подаването на жалбата в срок и разпореденото с оспореното решение, както и направеното до съда искане с жалбата, то съдът намира допустимост на оспорването по делото.

По фактите съдът приема следното:

На 07.04.2020г. пред Митническо бюро С., дружеството „LEHMANN & TROOST” В.В – Х. подало митническа декларация, с MRN20BG00301001488R1, с която като вносител, под режим „допускане до свободно обръщение с цел крайно потребление“, декларира под № 1 стока „пресни домати тип кръгъл червен“ с нето тегло 14 040кг., Република Турция, с код по КН [ЕГН], с декларирана митническа стойност 33399,16 лв., преизчислена в евро на 100 кг – 121, 63 евро на 100 кг. За произхода на стоката е представен сертификат за движение EUR1, износителят е "DESPAK (...)" - търговец със седалище в [населено място], Република Турция.

В графа 4/14 е декларирана цена на стоката в размер на 15 865.20 евро, която съвпада със стойността по търговска фактура INR 2020000000045/03.04.2020г., издадена от износителят. В графа 4/9 „Добавяния и приспадания“ са декларирани следните разходи: за транспорт, товаро-разтоварни и обработващи операции и разходи за застраховка на мястото на въвеждането на стоките в Европейския съюз –2369.53 лв.; разходи за транспорт след пристигане на мястото на въвеждане –3696.55 лв. и разходи за вносни мита или други задължения, платими в съюза във връзка с вноса или продажбата на стоките – 694.75 лв. Дължимото вносно мито при декларирана митническа стойност от 121, 63 евро е 0 евро на 100 кг.

Според митническите органи при сравнение на числата за стока 1/1 пресни домати, тип кръгъл, червен – вносна митническа стойност 121, 63 евро/100 кг., себестойност на стоката преди продажбата в Р. Румъния и Ч.

/137, 61 евро/100кг./ и цените, на които част от стоката е продадена в Р.Румъния /131 евро/100кг./ и в Чешката република /125 евро/100 кг. / ясно се вижда дисбаланс, т. е продадени са на цени по – ниски от цената на придобиване на стоката, с оглед на което част от вношения за стоката „пресни домати тип кръгъл, червен“ депозит, преизчислен на 5035, 64 лв. следва да се задържи за заплащане на вносно мито на основание параграф 5, ал.3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

На основание, че декларираната по конкретния внос митническа стойност на стоката надвишава с повече от 8% определената от Европейската комисия за деня (23.04.2019 г.) стандартна вносна стойност (СВС) за пресни домати тип кръгъл, червен в размер на 94.3 евро на 100 кг с произход Турция, вносителят е заплатил обезпечение в размер на 8182, 91 лв. на основание чл.75, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) № 2017/891 и чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) №2015/2447.

С писмо от 07.04.2020г. вносителят е уведомен от митническите органи, че на основание чл. 75, параграф 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация с MRN 20BC003010014884K.1 от 07.04.2020 г., е необходимо да представи доказателства, че стоката пресни домати тип кръгъл, червен е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

С молба от 07.05.2020г., вносителят „LEHMANN & TROOST“ В.В – Х./ „ЛЕМАНН ЕНД ТРООСТ“ Б.В., чрез пълномощник, представил в законовоопределения срок доказателства на какви цени е пласирана стоката от партида по МД с МРН 20BO003010014884K1.

Според калкулацията, продажната цена на пресни домати тип кръгъл, червен, по процесния внос е 137, 61€/100 кг. , формирана на базата на цена на придобиване без ДДС. Тази цена включва следните елементи: фактурирана цена на стоката; транспортни разходи до границата на ЕС; транспортни разходи след мястото на въвеждане в ЕС, както и разходи за представителство пред органите на БАБХ на МП Капитан А..

Със същата молба, на основание представените доказателства, вносителят „LEHMANN & TROOST“ В.В – Х. е направил искане за възстановяване на вношения депозит - в размер на 8182.91 лв. за конкретната стока. Допълнително към молба от 26.01.2021 г., вносителят е представил следните документи: справки декларации за ДДС за данъчен период месец април 2020 г., с приложения към тях дневници за покупки и продажби за данъчен период месец април 2020 г.; подадени VIES

декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчен период месец април 2020г.

По съображение, че цената при последващата продажба - 131 €/100 кг. продажна цена за Румъния, 125€/100 кг. цена за Ч., цени по – ниски от цената на придобиване –137, 61€/100 кг. на същата стока, митническите органи са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията за освобождаване и вношеният депозит за конкретната стока следвало да се задържи за плащане на вносното мито, на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/81. На основание чл. 22, пар. 6 от Регламент(ЕС) № 952/2013, с писмо на митническите органи от 06.10.2020г. , вносителят е уведомен, че предстои издаването на решение на директора на ТД Тракийска, с което за процесната стока ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение поради неизпълнение на условието по чл.75, пар.5, ал.3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставеното обезпечение в размер на 8182,91 лв. ще бъде усвоено. Предоставен е 30 дневен срок за становище.

Вносителят „LEHMANN & TROOST” В.В – Х. е представил становище на дата 11.11.2020г. според което чл.75 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/81 не въвеждал изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, към не били поставени предварителни условия или изисквания за доказване на декларираната митническа стойност по отношение на документите, нямало никакво основание впоследствие да се въвежда допълнителен критерий. Претендира, че в случая са представени всички необходими и изискани документи за доставката и за декларираната „договорна стойност“ на стоката.

С оспореното по делото решение на основание чл.29 от Регламент 952/2013г. във връзка с чл.19, ал.7 от Закона за митниците (ЗМ), е постановено следното:

Да се извърши корекция на митническа декларация с MRN 20BC003010014884K.1 от 07.04.2020 г.

1.За стока №1 пресни домати тип кръгъл, червен по митническа декларация с MRN 20BO003010014884K.1 от 07.04.2020г. са коригирани декларираните данни в клетка 6/8; 6/5; 6/1; 6/10; 4/14; 8/6; 4/9; 6/14; 4/17; 4/16.

25.3.Извършени са корекции в митническата декларация в група данни 4 и група данни 6 със следните промени:

- ЕД. 6/8 Описание на стоките да се чете „пресни домати тип кръгъл червен- 5400 кг"
- ЕД. 6/5 „Брутна маса (кг)" да се чете : 7282

ЕД. 6/1 „Нетна маса(кг)" да се чете : 5400

- ЕД. 6/10 „Брой опаковки" да се чете : 1800
- ЕД. 4/14 „Ц. на стоката" да се чете : 6102
- ЕД. „Митническа стойност" да се чете : 12845,83

ЕД. 8/6 „Статистическа стойност" да се чете : 14533,64 ЕД. 4/9 „Добавяния и приспадания" - да се чете:

АК -- „Разходи за транспорт, товаро-разтоварни и обработващи операции и разходи за застраховка до мястото на въвеждане на стоките в Европейския съюз"-

911,36

ВА - „Разходи за транспорт след пристигане на мястото на въвеждане"-1420,60

ВС - „Вносни мита или други задължения, платими в Съюза във връзка с вноса или продажбата на стоките" - 267,21

- ЕД. 1/6 „№ на стоковата позиция" да се чете : 2/2

ЕД. 6/8 Описание на стоките да се чете „пресни домати тип кръгъл червен - 8640 кг"

ЕД. 5/15 Код на държавата на произход : „ ТК-Турция" ЕД. 8/6 „Статистическа стойност" - 23671,29 ЕД. „Митническа стойност" да се чете : 20553,33 ЕД. "Задължения" да се чете ЕД. 6/14 „Код на стоката - код по Комбинираната номенклатура" да се чете: 07020000 ЕД. 6/15 „Код на стоката - код по Т." да се чете : 99 ЕД.. 6/10 „Брой опаковки" да се чете : 2160

ЕД.. 4/17 „Преференция" - да се чете: „300 - Преференциална ставка на митата без условия или ограничения (включително тавани)"

ЕД. 4/16 „Метод за определяне на стойността"- да се чете : 6 Стойност, основана на наличните данни-„авариен метод"(чл.77, параграф 3 от Кодекса)

ЕД. 4/16 „Показатели за определяне на стойността" - да се чете : 0000

ЕД. 6/5 „Брутна маса (кг)" да се чете : 8738

ЕД. 6/1 „Нетна маса(кг)" да се чете : 8640

ЕД. 4/14 „Ц. на стоката" да се чете : 9763,20

ЕД. 4/14 „Дестинация на фактуриране" да се чете: 1

ЕД. 4/14 „Обменен курс" - да се чете: 1,95583

ЕД. 4/14 „Мерна единица" - да се чете: 1

ЕД. 4/9 „Добавяния и приспадания" - да се чете:

АК - „Разходи за транспорт, товаро-разтоварни и обработващи операции и разходи за застраховка до мястото на въвеждане на стоките в Европейския съюз"-145 8,17

ВА - „Разходи за транспорт след пристигане на мястото на въвеждане"-2272,95 ^ ВС - „Вносни мита или други задължения, платими в Съюза във връзка с вноса или продажбата на стоките" - 427,54

ЕД. 1/10 „Искан режим" - да се чете - 40.

ЕД. 1/10 „Предшестващ режим" - да се чете - 00.

ЕД. 1/11 „Допълнителен режим" - да се чете - E02

ЕД. 2/3 „Представени документи, сертификати и разрешения, допълнителни данни" - да се чете :

N851 - Фитосанитарен сертификат - ЕС/ТК. А 3701905/03042020 ^ C085- Единни здравни документи за

въвеждане на растения и растителни продукти (ЕЗДВ-РР)-СЕОРР.ВС2020.00017388/05042020

N730 - Пътна товарителница 0064/04042020

N821 - Декларация за външен транзит на Общността / общ транзит, T1 -20ТКЗ [ЕГН]/04042020

N380 - Търговска фактура - 1НК.2020000000045/03042020 ^ N954 - Сертификат за движение ЕШ.1 -1 0600053/03042020

На основание чл.75, параграф 5, ал.3 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/891, е постановен отказ да се освободи част от представеното за стока № 1/1 от митническа декларация с МРН 20В0003010014884К.1 от 07.04.2020 г. обезпечение, отнасящо се до част от партидата с общо нето 8640кг. нето тегло в размер на 5035,64" (пет хиляди и тридесет и пет лева, 64 стотинки) и същото се задържа като плащане на дължимото вносно мито за стока № 2.

Решението на митническия орган е мотивирано в обобщение със следните аргументи:

На основание чл. 181, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 г. Комисията с делегирани регламенти въвежда правила, с които да гарантира ефикасността на системата на входните цени чрез проверка достоверността на декларираната стойност. За целта декларираната от вносителите цена се сравнява със СВС, в резултат на което може да се изиска представяне на обезпечение. Актът, приет от ЕК на основание чл. 181 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 г., е Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. Практическото прилагане на правилата за определяне на митата за стоките, към които се прилага системата на входните цени, показва, че зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална.

Колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото и обратното. Поради тази причина, ако вносителите декларират завишени цени, които са по-високи от СВС, с които избягват заплащането на по-високи мита, Европейската комисия е въвела обезпечението като

инструмент за защита интересите на ЕС. Задължението за учредяване на обезпечение възниква, ако декларираната вносна стойност е по-висока от СВС с повече от 8 %. С действията си вносителят декларира, че въпреки че на пазара в третата страна (в случая Р Турция) стока №1/1-пресни домати тип кръгъл, червен са имала СВС в размер на 94,3 €/100 кг., той ги е закупил на по-висока цена (на 121,63 €/100 кг.). В тези случаи той трябва да докаже, че високата декларирана от него цена не е завишена с цел избягване заплащането на митата. Като обосновка на високата цена биха могли да се представят например документи, че стоката е от категорията на биопродуктите или че е с качество екстра. В конкретния случай, видно от данните в митническата декларация и придружаващите документи, стока №1/1- пресни домати тип кръгъл червен не са декларирани като биопродукт. В представения сертификат за съответствие с пазарните стандартни на ЕС за домати е посочено качество първо, а не екстра, т.е. в случая няма обективни доказателства, които да обосновават високата цена, която е заявил вносителят.

- При проверката на достоверността на декларираната митническа стойност са взети предвид данните за продажбата на загуба на стоката след вноса. От използвания глагол в чл.75 Делегиран регламент (ЕС)2017/891 „да докаже“, е формиран извод, че законодателят не е имал предвид само представянето на документи за пласирането на стоката без значение на каква цена.

В приетото по делото заключение, вещото лице, след анализ на доказателствата, е достигнало до следните изводи:

Цената, която е фактурирана и заплатена от „Леманн енд Троост“ Б.В.-Х. за стока пресни домати, тип кръгъл червен с нето тегло 14 040кг. по INVOICE № IHR 2020000000045/03.04.2020 г., издадена от “AGROBAY SERACILIK ITN. IHR. SAN” е в размер на 15 865,20 €.

Декларираните в МД с МРН 20BO003010014884K1/08.04.2020 г. разходи по придобиване на стоката пресни домати тип кръгъл, червен включват: фактурната цена на стоката в размер на 15 865,206 евро.; транспортните разходи до границата на ЕС в размер на 2 369,53 лв.; транспортните разходи след място на въвеждане в ЕС- 3 693,55 лв., както и разходи за представителство пред органите на БАБХ на МП Капитан А. в размер на 694,75 лв. Изчислени в Евро - 137.61€/100 кг. Тази стойност съдът възприема като стойност на придобиване на стоките, включваща и транспортни разходи след границата на вноса. Така изчислената стойност от вещото лице съвпада с изчисленията на митническите органи-

Изчислени в български лева себестойността на стоката: 31 029,63 лв.

/цена/ + 2 369,53 лв. / транспорт до ЕС/ + 3 693,55 лв. /транспорт в ЕС/ + 694,75 лв. / разходи за представителство пред БАБХ/ = 37 787.46 лв. Тази сума е и декларираната от дружеството в дневник - продажби към СД по ДДС за мес. Април 2020 г., предоставени на експерта от адв. Г. по електронната поща в табличен вид. Изчисленото и внесено ДДС от внос е в размер на 7 557,49 лв., видно от представено по делото платежно нареждане. **Така декларираните разходи по придобиването на стоката пресни домати тип кръгъл, червен са изчислени на 137,616/100 кг. – стр. 3 от заключението на вещото лице, лист 155 от делото.**

Действително платената цена е в размер на 33 399,16 лв. и представлява стойността на стоката по фактура в размер на 31 029,63 лв. и транспортните разходи до границата на ЕС в размер на 2 369,33 лв. (33 399,16 лв. : 140,40 хкг): 1,95583 =121,63 €/100 кг. – заключението на вещото лице на л. 156 от делото.

ВЛ потвърждава, че декларираната митническа стойност на стоката в размер на 121,63€/100 кг., с МРН 20BC003010014884КЛ/07.04.2020г. е и платена. Също вещото лице потвърждава данните за последващата продажба на стоката, установени и от митническите органи въз основа на представените от дружеството писмени доказателства:

На едно и също чешко дружество 3840 кг от стоката са продадени на цена 125 евро /100 кг., а 3240 кг – на цена 200 евро /100кг.

-на едно и също румънско дружество 4800 кг. от стоката са продадени на цена 131 евро /100 кг и 2160 кг – на цена 200 евро /100 кг.

Правни съображения на съда по приложимото право и тълкуването му от Съда на ЕС

Във връзка с отправеното с Определение от 23.11.2021г. по адм.д.11614/2020г. преюдициално запитване за тълкуване на относими към казуса разпоредби, във връзка с което е образувано преюдициално дело С-770/21 на Съда на ЕС, съдебното производство по адм.д. 4003/21г. е спряно с определение от 31.10.2022г. до постановяването на съдебно решение по преюдициалното дело и възобновено с определение от 26.09.2023г.

Както е мотивирано в определението за отправянето на преюдициалното запитване, и впоследствие в решението на съда по преюдициалното дело, правната уредба на вносет на плодове и зеленчуци се подчинява на специални митнически правила, доколкото член 1, параграф 1, втора алинея от Митническия кодекс на Съюза предвижда, че последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а

Регламент № 1308/2013 и Делегиран регламент 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци. За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците член 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен „входна цена“, който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция. Делегиран регламент 2017/891, който е приет на основание член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, член 74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

Член 75 от Делегиран регламент 2017/891 предвижда правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно член 75, параграф 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Митническия кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

От друга страна, съгласно член 75, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от

Митническият кодекс на Съюза, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от този кодекс. Съгласно член 75, параграф 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

По тълкуването на относимите към казуса разпоредби, по преюдицилонното дело C-770/21, е постановено **Решение на Съда (пети състав) от 21 септември 2023 г., с диспозитива на което Съдът на ЕС е дал следното тълкуване:**

„1) Член 75, параграфи 5 и 6 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията

трябва да се тълкува в смисъл, че:

- не допуска възможността вносител, който в предвидените в тези разпоредби срокове не е избрал да определи митническата стойност на внесената партида съгласно член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, а вместо това е определил тази стойност в съответствие с член 70 от посочения регламент, надлежно да се позове, в подкрепа на подадената от него жалба по съдебен ред срещу решение на митническите органи, с което се определя митническото задължение, на изчисление на митническата стойност, извършено в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Регламент № 952/2013, за да докаже, като се позове на член 134, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент № 952/2013, правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент № 952/2013,

-не допуска възможността съдебен орган, сезиран с жалба срещу решение на митнически орган, с което се определя митническото задължение, да разгледа служебно и за първи път във висящия пред него спор въпроса дали вносителят и износителят са свързани по смисъла на член 70,

параграф 3, буква г) от Регламент № 952/2013, и ако това е така, дали евентуално съществуващата връзка между тях е повлияла върху действително платената или подлежаща на плащане цена по смисъла на горепосочената разпоредба, при положение че извършваният от митническия орган митнически контрол не се е отнасял до наличието на такива връзка, тъй като посоченият орган не е приложил декларираната договорна стойност по различни съображения, свързани с условията за освобождаване на съответната партида на пазара на Европейския съюз.

2) Член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891

трябва да се тълкува в смисъл, че

освобождаването на пратката от внесени стоки чрез продажба на загуба е сериозна индикация за изкуствено завишаване на декларираната договорна стойност, което не задължава вносителя, с цел да докаже достоверността на тази стойност, да представи на митническите органи, освен изрично посочените в четвърта алинея от тази разпоредба документи, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването, и доказателството за плащане на декларираната договорна стойност, договор или друг еквивалентен документ, в който е посочена цената, на която внесената партида е била закупена от него, когато първите документи са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност.

3) Член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891

трябва да се тълкува в смисъл, че

за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното ѝ плащане от вносителя.

Във връзка с така дадените отговори и съобразно фактите по делото, следва да бъдат съобразени и мотивите на съдебното решение, формирали крайните изводи, а именно:

По разясненията от т. 81 и т. 82 от решението на Съда по дело С-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническият кодекс на Съюза. Продажба на внасяната партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническият кодекс на Съюза, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/.

На първо място, в съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внасяната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внасяната партида /т. 85/.

Също от разясненията в т. 90 от решението на Съда по дело С-770/21 следва, че разлика в цените с повече от 50 % като констатираната в случая между декларираната договорна стойност на партида внасяни стоки и

определената от Комисията стандартна стойност при внос, е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност (вж. по аналогия решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, т. 38 и 39). Това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажбата на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика.

По силата на чл.267, пар. 4 от ДФЕС, решението на СЕС е задължително и даденото тълкуване се прилага от момента в който разтълкуваната норма е приложима.

Правна преценка на съда по основателността на жалбата:

С оглед недопустимостта да се ползва метода по чл.74, пар.2, б. в от Регламент №952/2013г. едва в хода на съдебното производство, съгласно даденото тълкуване с решението от 21.09.2023г. по преюдициално дело C-770/20 на СЕС, конкретно отговорът по т. 1, първо тире от диспозитива, не следва да бъдат обсъждани и взети предвид изчисленията на вещото лице по този метод. Също съобразно даденото тълкуване с отговора по т.1 от диспозитива на решението, второто тире, съдът не следва да обсъжда данни за факти и обстоятелства, относими към „свързани лица“ по отношение на дружеството –жалбоподател и турското дружество – износител, като изключващи декларираната договорна стойност.

Процесното решение е издадено от компетентен съгласно нормата на чл. 19, ал.7 от Закона за митниците орган, постановеното е в съответствие с правомощията му. Решението е издадено в предвидената от закона писмена форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, в т.ч. фактически и правни основания за издаването му. Оспореното решение е издадено в рамките на производство, в което дружеството е уведомено за основанията, въз основа на които ще бъде издаден неблагоприятен за него акт и същото е могло да представи възраженията и доказателства преди издаването на акта, както е обсъдено по фактите.

Спорът е относно това предоставено ли е от жалбоподателя удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/

2017/891. Видно от мотивите на решението на митническия орган, вносителят следвало да докаже, че високата декларирана от него цена не е завишена с цел избягване заплащането на мито. Като обосновка на високата цена биха могли да се представят например документи, че стоката е от категорията на биопродуктите или с качество екстра, но в случая видно от данните в митническата декларация и придружаващите документи, процесната стока № 1 (пресни домати) не е декларирана като био-продукт, а в представения сертификат за съответствие с пазарните стандарти на ЕС - за домати е посочено качество първо, от които обстоятелства е направен извод, че няма обективни доказателства, свързани с качествата на стоката, които да обосновават извод за по-високата цена. Такива доказателства - за качества на стоката, обосноваващи по-високата декларирана цена, не се представиха и пред съда.

Видно от разясненията по т.81 и т. 82 от решението на Съда на ЕС по дело C-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническият кодекс на Съюза.

Вносителят „LEHMANN & TROOST” е избрал да определи митническата стойност на внесената партида въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно ясният текст на член 75, параграф 5, първа, трета и четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническият кодекс на Съюза. За доказване на декларираната митническа стойност вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесената стока и за последваща продажба на стоката, копие от е-писмо до продавача за извършени плащания и доказателства за извършено плащане. В случая не е спорно, че е налице договореност, но липсват данни, които да обосновават конкретния размер на цената: липсват данни, свързани с качества на самата стока, липсват и данни за други фактори, обусловили конкретния размер на декларираната договорна стойност.

В случая не са спорни фактите, че декларираната договорна стойност на партидата внесени стоки е по-висока в сравнение със стандартната

стойност при вноса, определена от Европейската комисия, вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност; вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесените домати и за плащането, обсъдени подробно по фактите. Безспорно износителят не е представил писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида.

Данните във фактурата не доказват как е формирана по-високата цена на стоката, причините и елементите, обусловили конкретния значително по-висок размер от СВС на ЕК за същия ден. Фактурата е счетоводен документ, който отразява вече извършена стопанска операция, тоест тя е последващ договореностите документ, представлява частен документ за счетоводното и данъчното отразяване на конкретната доставка на стока. Фактурата не може да се приравни изцяло на договор за продажба, тъй като не съдържа редица обичайни клаузи за международен договор за търговската продажба - като приложимо право за неуредени въпроси, неустойки при неизпълнение, компетентен арбитраж и други по изпълнението, не съдържа данни за начина на формиране на продажната цена на стоката, какви елементи са обусловили формирането ѝ, начина на ценообразуване, например чрез средна цена на идентична стока на конкретна стокова борса, сезонна цена и други.

Както се посочи, от т. 90 от решението на Съда по дело С-770/21 следва, че разлика в цените с повече от 50 % е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност, това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажбата на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика. От тези разяснения обаче не следва, че за да се приеме значително по-висока декларирана договорна стойност в сравнение със стандартната стойност при вноса, следва винаги да е установена разлика в цените с повече от 50 % между декларираната договорна стойност на партида внесени стоки и определената от Комисията стандартна стойност при внос. Значително по-висока декларирана договорна стойност в сравнение със стандартната стойност при вноса, ще е налице и когато е установено значително

превишение на предвидената в член 75, параграф 2 от Делегиран регламент 2017/891 разлика от 8%.

Следва да се посочи, че преценката на критерия "значително" по смисъла на т. 3 от Решение по дело С-770/21 е конкретна и с оглед на всички относими данни данни за факти и обстоятелства.

По въпроса за продажбата на партидата стоки на загуба, то следва на първо място да се посочи, че с процесната MRN макар в решението да се сочи стока № 1 пресни домати, то се касае за единствена стока, съставляваща партида стоки, по смисъла на понятието за партида по чл. 73 от Делегиран регламент 2017/891, цитирано в защитата на адв. Г.. Поради това са споделими доводите на адвоката, че следва да се вземе предвид цената на последващата продажба на цялата партида стоки при преценката дали се касае за необичайна търговска практика – продажбата на загуба. В случая, на основание данните, обсъдени по-горе, основани на изчисленията на митническите органи, потвърдени и в заключението на вещото лице, не се касае за продажба на цялата партида пресни домати на загуба, а продажбата на загуба само на част от тях е компенсирана от значително по-високата цена на останалото количество и като цяло, партидата стоки е продадена на печалба.

В казуса по делото, декларираната вносна стойност стока № 1 пресни домати, с код по КН [ЕГН] по процесната декларация, преизчислена в евро на 100 кг. е в размер на 121,63 евро, а определената от Европейската комисия за датата на вноса 07.04.2020г. СВС за домати с произход *erga omnes*, в това число с произход Турция, е в размер на 94,30 евро на 100кг. Следователно, в случая превишението на декларираната договорна стойност над СВС на ЕК е в размер на 27,33 евро на 100 кг., която разлика съставлява 29% от СВС за същия ден. Тази разлика, преценена наред с обстоятелството, че партидата стоки не е продадена на загуба, води до извод, че не са налице посочените в т.3 от диспозитива на решението на СЕС по дело С-770/21 два от кумулативните критерии за дерогиране на декларираната договорна стойност.

Следва извод, че незаконосъобразно с оспорения административен акт митническият орган е изключил декларираната договорна стойност на стоката № 1 - пресни домати по процесната декларация за внос и е определил допълнителни публични задължения, в това число незаконосъобразно е задържан за плащането им внесения депозит за обезпечение.

Предвид на всичко изложено, жалбата срещу административния акт е основателна и съдът следва да постанови отмяната му.

При този изход на спора, направено искане за присъждане на разноски от дружеството-жалбоподател с жалбата – своевременно, следва да бъде разгледано по реда на АПК. Съгласно чл. 220 ЗМ оспорването на решенията на митическите органи е по реда на АПК и съответно разноските при отмяна на акта следва да се присъдят на основание чл. 143, ал.1 АПК до размера на направените такива. По делото са представени доказателства за платена държавна такса в размер на 50 лв., за възнаграждение на вещото лице в размер на 300 лв. За възнаграждението на адвоката в представеното по делото пълномощно на л. 8 от делото, няма данни за договорен и платен размер за процесуалното представителство. При тези данни, на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 350 лв.

На основание изложеното и чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РТД 3000-732/24.03.2021г./32-966443, издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница П.“ (с предишно наименование Териториална дирекция Тракийска) при Агенция „Митници“, по жалба от „LEHMANN & TROOST“ B.V. – X./ „ЛЕМАНН ЕНД ТРООСТ“ Б.В., с адрес на управление Transportweg 33, 2742RH Waddinhween с VAT №NL004314682B01, с данъчен номер в България BG3077072496, NL004314682B01, представлявано от Лейнърд ван ден Бос, със съдебен адрес [населено място], [улица], № 75, ет.2, ап.2.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ чрез Териториална дирекция „Митница П.“, да заплати на „LEHMANN & TROOST“ B.V. – X./ „ЛЕМАНН ЕНД ТРООСТ“ Б.В., с адрес на управление Transportweg 33, 2742RH Waddinhween с VAT №NL004314682B01, с данъчен номер в България BG3077072496, NL004314682B01, представлявано от Лейнърд ван ден Бос, със съдебен адрес [населено място], [улица], № 75, ет.2, ап.2, сумата от 350 (триста и петдесет) лева за разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ:

,